

Forfatter: Udrag fra Moster Maria

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 76.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366603088/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

Dem i dette Øieblik: saa meget meer, som man hjemme paa min Gaard virkelig har villet indbilde mig, at jeg gaer dobbelt.»

»Min Gud, De forskrækker mig,« sagde Maria ængstelig. I det samme gik Døren op, og hendes Søster traadte ind. Da hun saae Herr Hind der hos Maria og Børnene, forsvandt Smilet, hvormed hun traadte ind, og den noget kolde Maade, hvorpaa hun besvarede den unge Herremands Hilsen, viste tydeligt nok, at han ikke var velkommen. Maria blev forlegen derover, og søgte at skjule sin Misfornøjelse med Søsterens Ordknaphed, idet hun satte en Stol til Herr Hind og bad Pigen om flere Gløder til Themaschinen.

Forstemtheden varede heller ikke ret længe; thi Herr Hind vidste strax at sige Fruen noget Behageligt, uden at det ligefrem syntes smigrende; men han havde en let og fin Maade at udtrykke sig paa, som sjelden forfejlede sin Virkning.

Han var en ung smuk Mand, høi og kraftig bygt, med fyrige brune Øine, sorte Øienbryn og stærkt sortmudset Hage. For at adspredde sig efter sin unge Kones Død, havde han nylig forladt sin Herregaard i Jylland, og agtede at tilbringe nogle Maaneder i Hovedstaden, hvor han allerede havde gjort Bekjendskab i flere gode Familier. Ved en Bekjendt af Huset, som var Marias Curator, havde han ogsaa faaet Adgang til Capitain S...s Huus, og havde ved sit høist behagelige Væsen allerede gjort stort Indtryk paa den skønne Marias Hjerter. Dette havde Søsteren bemærket, og søgte nu ofte, ved en mindre forekommende Mødtagelse, at formindske hans stedse hyppigere Besøg, og naar hun var allene med Maria, havde hun altid meget at indvende mod hendes Lovtaler over Herr Hinds artige Levemaade og indtagende Væsen.

Næste Dag sad Maria med Syerammen ved Vinduet, og saae fra andet Stokværk ned paa Gaden ved Stranden, hvor Herr Hind nylig var gaaet forbi og havde hilset. »En klog Mand er denne Herr Hind – sagde Søsteren – hans Udvortes er endogsaa smukt og behageligt, og han veed altid, at sige os noget Forbindtigt, eller hvad man forresten gjerne horer; men det er dog Altsammen ikke nok, til at overvinde det Ubehagelige i hans Smil og det besynderlige Træk ved Munden, som selv i den meest underholdende Samtale ikke forlader ham. Den Mand desuden, som saa hastig kan glemme sin første Kjærlighed, og allerede indlede en ny Forbindelse, førend hans første Kone er blevet kold i Graven (han bærer jo Sørgedragt for hende endnu) den Mand